

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(zaoczny wobec M. B.)

Dnia 27 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia w V Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kegel

Protokolant: Monika Furmanowicz

w obecności

po rozpoznaniu sprawy:

1. M. B. syna J. i L. z d. (...), ur. (...) w O., PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

I. jako Prezes Zarządu (...) spółka akcyjna, płatnika z siedzibą we W. ul. (...), pobrał i nie wpłacił w ustawowym terminie, tj. do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, we W., na rzecz Urzędu Skarbowego W., zaliczek na podatek dochodowy od wypłaconych wynagrodzeń pracowników, za miesiące od stycznia 2012 r. do sierpnia 2012 r. w łącznej kwocie 102 889 zł, czym naruszył art. 38 ust. 1 i art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

II. jako Prezes Zarządu (...) spółka akcyjna z siedzibą we W. ul. (...), podatnika podatku od towarów i usług, uprzednio nie wpłacał w ustawowym terminie, tj. do dnia 25 miesiąca następującego po miesiącu, w którym wystąpił obowiązek podatkowy, we W., na rzecz Urzędu Skarbowego W., podatku od towarów i usług, za miesiące od sierpnia 2011 r. do sierpnia 2012 r. w łącznej kwocie 256 857 zł, czym naruszył art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

2. G. S. syna H. i U. z d. (...), ur. (...) w Ś., PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

III. jako Prezes Zarządu (...) spółka akcyjna, płatnika z siedzibą we W. ul. (...), pobrał i nie wpłacił w ustawowym terminie, tj. do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, we W., na rzecz Urzędu Skarbowego W., pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych wynagrodzeń pracowników, za miesiące od września 2012 r. do grudnia 2012 r. w łącznej kwocie 41 204 zł, czym naruszył art. 38 ust. 1 i art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

IV. jako Prezes Zarządu (...) spółka akcyjna z siedzibą we W. ul. (...), podatnika podatku od towarów i usług, uprzednio nie wpłaca w ustawowym terminie, tj. do dnia 25 miesiąca następującego po miesiącu, w którym wystąpił obowiązek podatkowy, we W., na rzecz Urzędu Skarbowego W., podatku od towarów i usług, za miesiące od sierpnia

2012 r. do stycznia 2013 r. w łącznej kwocie 194 403 zł, czym naruszył art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

I. uznaje oskarżonego M. B. za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to na podstawie art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 250 (dwustu pięćdziesięciu) zł;

II. uznaje oskarżonego M. B. za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie skarbowe 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks z art. i za to na podstawie art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks wymierza mu karę 20 000 (dwudziestu tysięcy) zł grzywny;

III. uznaje oskarżonego G. S. za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to na podstawie art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks wymierza mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 120 (stu dwudziestu) zł;

IV. uznaje oskarżonego G. S. za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to na podstawie art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks wymierza mu karę 15 000 (piętnastu tysięcy) zł grzywny;

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks i art. 17 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia obu oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza im opłat.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. B. w okresie od sierpnia 2011 r. do 25 września 2012r., a G. S. od września 2012 r., pełnili funkcję Prezesa Zarządu (...) SA z siedzibą we W. przy ul. (...).

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. B. k. 20 - 21

informacja z KRS k. 5 – 7, 180

zgłoszenie NIP-2 k. 173 - 176

W tym czasie (...) SA prowadziła działalność gospodarczą oraz zatrudniała pracowników.

Obaj oskarżeni, w czasie, w jakim piastowali stanowisko Prezesa Zarządu spółki nie wywiązywali się w sposób należyty z obowiązku wpłacania w ustawowo określonych terminach na rzecz Urzędu Skarbowego W. zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom oraz należnych kwot podatku VAT, doprowadzając do powstania zaległości w kwotach odpowiednio:

- M. B.: w podatku od towarów i usług – 256 857 zł, w zaliczkach na podatek dochodowy od wynagrodzeń pracowników – 102 889 zł,

- G. S.: w podatku od towarów i usług – 194 430 zł, w zaliczkach na podatek dochodowy od wynagrodzeń pracowników – 41 204 zł.

Dowód: deklaracje PIT-4R k. 59 – 68

deklaracje VAT-7 k. 120 - 158

listy zaległości k. 3, 4, 15, 91, 106, 177 – 179, 314 – 316

G. S. wchodził wcześniej w skład Zarządu (...) Sp. z o.o.

Dowód: informacja k. 317

M. B. nie był dotychczas karany, natomiast G. S. był kilkakrotnie karany sądownie.

Dowód: dane o karalności k. 196, 223

G. S. osobiście odebrał wezwanie do stawienia się na rozprawie w dniu 25 lipca 2014 r. skierowane na adres: W., ul. (...) (k. 193). Wezwanie to (jak ustalono w oparciu o dane zawarte w systemie Sędziego 2) zawierało pouczenie o obowiązkach oskarżonego, w tym m. in. o obowiązku informowania sądu o każdej zmianie miejsca zamieszkania lub pobytu trwającego ponad 7 dni, pod rygorem uznania korespondencji kierowanej na znany sądowi adres za doręczoną.

G. S. nie stawiał się na rozprawie w dniu 25 lipca 2014 r., nie poinformował również Sądu o innym miejscu swojego pobytu. Nie uczynił tego także – mając świadomość takiego obowiązku – na rozprawie w dniu 24 września 2014 r., kiedy to stawiał się w Sądzie. Mając zatem na uwadze, że ustalone zostało miejsce pobytu oskarżonego w kraju, Sąd uznał, iż w myśl przepisu art. 173 § 2 pkt 2 kks, ustały przesłanki do prowadzenia wobec G. S. postępowania w stosunku do nieobecnych.

Przesłuchany w charakterze oskarżonego G. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Potwierdził jednocześnie, że nadal jest Prezesem zarządu (...) SA.

Oskarżony M. B., przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do stawianych mu zarzutów. Wyjaśnił, że znał wysokość deklarowanych podatków oraz terminy ich zapłaty, należności tych nie regulował jednak z uwagi na znaczne zadłużenie i wynikające stąd trudności finansowe firmy. Oskarżony podał, że szukał możliwości poprawy sytuacji finansowej (...) S., ale bez powodzenia.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom M. B., bowiem znajdowały one oparcie w dowodach w postaci deklaracji PIT-4R oraz VAT-7, informacji z KRS oraz wykazach zaległości, których rzetelność nie budziła zastrzeżeń Sądu i nie była podważana przez strony postępowania.

Dowody te w sposób jednoznaczny wskazywały również na winę i sprawstwo G. S. w zakresie przypisywanych mu czynów, wobec czego jego stanowisko w tej kwestii zaprezentowane na rozprawie w dniu 24 września 2014 r. należało traktować wyłącznie jako realizację przyjętej przezeń linii obrony.

Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie Sąd pominął zeznania świadków: U. K., P. S., M. P. i K. S., bowiem nie zawierały one informacji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zeznania D. G. odnosiły się do okoliczności, których ustalenie możliwe było w oparciu o wyjaśnienia M. B. oraz informacje z KRS, świadek natomiast nie posiadał wiedzy co do regulowania przez spółkę zobowiązań wobec Urzędu Skarbowego, dlatego też Sąd – nie kwestionując wiarygodności relacji świadka – nie wykorzystał ich, czyniąc ustalenia faktyczne.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 31 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, zwane dalej "zakładami pracy", są obowiązane jako płatnicy obliczać i pobierać w ciągu roku zaliczki na podatek dochodowy od osób, które uzyskują od tych zakładów przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej lub spółdzielczego stosunku pracy, zasiłki pieniężne z ubezpieczenia społecznego wypłacane przez zakłady pracy, a w spółdzielniach pracy - wypłaty z tytułu udziału w nadwyżce bilansowej.

Płatnicy, o których mowa w art. 31 powołanej wyżej ustawy, są zobowiązani - w myśl art. 38 ust. 1 - przekazywać kwoty pobranych zaliczek na podatek w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika wykonuje swoje zadania, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby.

Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług w art. 103 ust. 1 nakłada na podatników – jakim bez wątplenia w myśl art. 15 ust. 1 tej ustawy była spółka (...) – obowiązek obliczania i wpłacania, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, podatku za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego.

Obaj oskarżeni mieli świadomość ciążyących na nich obowiązków, wobec czego uchybienie przez nich tym obowiązkom miało charakter świadomy, umyślny.

M. B. przyznał wprost, że znał wysokość należności, do których zapłaty był zobowiązany jako Prezes Zarządu (...) S. oraz terminy ich regulowania.

G. S. wprawdzie negował swoją winę i sprawstwo w tym zakresie, niemniej z racji pełnionej funkcji zobowiązany był do znajomości przepisów związanych z prowadzoną przez siebie działalnością, zwłaszcza, że posiadał wcześniejsze doświadczenia wynikające z pracy w Zarządzie (...) Sp. z o.o.

Oczywistym było, że skoro Zarząd Spółki prowadzi sprawy tej Spółki, a pracami Zarządu kieruje jego prezes, to jeżeli nie powierzono spraw Spółki jako płatnika podatku od wynagrodzeń osób fizycznych (zaliczek na ten podatek) innemu z członków Zarządu albo kierownikowi innej komórki organizacyjnej tej firmy, Prezes Zarządu spółki jest tą osobą, która zajmuje się jej sprawami gospodarczymi w powyższym zakresie, jeżeli nie dojdzie do wskazania, stosownie do art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa innej jeszcze osoby odpowiedzialnej za czynności spółki jako płatnika podatku (por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02 lipca (...), sygn. akt IV KK 164/02, OSNKW 2002/11-12/106)

Płatnik, który nie wpłaca pobranego podatku w ustawowym terminie na rzecz właściwego organu, podlega odpowiedzialności na podstawie art. 77 kks. Kwoty zaliczek na podatek dochodowy pobranych przez oskarżonych od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom nie przekraczały dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, co powodowało, że ich czyny stanowiły przestępstwa skarbowe stypizowane w art. 77 § 2 kks.

Przepis art. 57 § 1 kks penalizuje z kolei zachowania polegające na uporczywym nie wpłacaniu przez podatnika w terminie podatku; znamiona tego wykroczenia skarbowego zrealizowali obaj oskarżeni, nie odprowadzając terminowo na rzecz Urzędu Skarbowego W. podatku VAT.

Sąd nie miał wątpliwości, że zaniechanie odprowadzania podatku przez obu oskarżonych miało charakter uporczywy w rozumieniu art. 57 § 1 kks.

Na zaistnienie znamienia uporczywości, będącego warunkiem odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks, może wskazywać zarówno cykliczność zachowań podatnika, polegająca na umyślnym niestosowaniu się do wymogu terminowego płacenia podatku, jak i jednorazowe, ale długotrwałe zaniechanie przez niego uregulowania podatku płaconego jednorazowo, mające miejsce już po terminie płatności tego podatku, a więc gdy ma on uregulować go już jako zaległość podatkową, jeżeli zachowanie to wskazuje, że zamiarem podatnika w momencie upływu terminu płatności podatku było uporczywe jego niewpłacanie, a więc odsunięcie uregulowania tego podatku na dłuższy okres (por.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2013 r., sygn. akt I KZP 11/13, OSNKW 2014/1/3).

G. S. na przestrzeni kilku, a M. B. - kilkunastu miesięcy uchybiali obowiązkowi odprowadzania zaliczek na podatek dochodowy od wypłaconych wynagrodzeń pracowników, cykliczność ich zachowań uzasadniała więc stwierdzenie, że w przypadku obu oskarżonych zrealizowane zostało znamię uporczywości.

Rozważając kwestię wymiaru kar za poszczególne czyny, Sąd miał na uwadze umyślność działania oskarżonych, fakt, że nie podejmowali oni żadnych prób negocjacji z Urzędem Skarbowym dotyczących spłaty należności, a także wysokość szkód wynikających z ich uchybień.

Kary wymierzone M. B. w pkt I i II oraz G. S. w pkt III i IV części dyspozytywnej wyroku powinny być – w ocenie Sądu – na tyle dolegliwe, aby uświadomić oskarżonym naganność ich postępowania oraz nieopłacalność działania na szkodę Skarbu Państwa.

Zważywszy na wysokość orzeczonych wobec obu oskarżonych kar, Sąd uznał, że względy słuszności przemawiały za nieobciążaniem ich kosztami postępowania.